

15 Οκτωβρίου 2019

Άγιος Θεόδωρος Στουδίτης: Δεν προλαμβάνουμε να Τον επικαλεσθούμε και δίνει φως στην καρδιά!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Θεόδωρος Στουδίτης, (τοιχογραφία Μονή Διονυσίου).

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Μας πλήγωσε ο εχθρός; άλλ' ο Κύριος μας εθεράπευσε. Μας ενόχλησε εκείνος; Αλλ' αυτός που είπε στη Θάλασσα «σιώπα, φιμώσου», έβαλε σε τάξη και τους λογισμούς που εμάς αναστατώνουν.

Και ω τι μεγάλη ευεργεσία! Δεν προλαμβάνουμε να Τον επικαλεσθούμε «εν ελέει και οικτιρμοίς» και δίνει το δώρο στον προσευχόμενο, της λύπης το νέφος διασκεδάζει, και φως διά των αγαθών λογισμών χορηγεί, στην καρδιαν. Και επειδή τι άλλο κάμνει; Αφού για χάρη μας παρέδωκε τον Κύριο μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού, «δε θα μας δωρήσει, λοιπόν, τα πάντα μαζί με αυτόν»;

Γι' αυτό ας επιμείνωμεν, αδελφοί, δουλεύοντες τους εαυτούς μας με θάρρος, δίνοντας εντολή (στους εαυτούς μας) να αφήσουν τις πτώσεις, τρέχοντες με

δύναμη στον δρόμο της ασκήσεως· επειδή γνωρίζουμε ότι στο τέλος των αγώνων οι στέφανοι αποταμιεύονται. Λοιπόν, περισσότερο ας κάμουμε χρήση εξαγόρευσης. Αυτή έγινε για μας χαλινάρι εναντίον τής αμαρτίας.

Χρήση επίσης ας κάμουμε της ταπεινοφροσύνης. Απάνω σ' αυτή συντρίβονται «τα βέλη του του πονηρού τα πεπυρωμένα». Ας χρησιμοποιήσουμε επίσης την πίστη, ότι «χωρίς πίστεως αδύνατον ευαρεστήσαι» Θεώ.

Πιθανόν να βρεθούμε σε δύσκολες περιστάσεις, σε απορίες αξεπέραστες και αν και αγωνιζόμενοι αιχμαλωτιζόμεθα σε άτοπους λογισμούς· αλλ' αυτό το παθαίνουμε εξ αιτίας της παράβασης του Αδάμ. «Ωστόσο ο θάνατος κυριάρχησε σε όλους τους ανθρώπους όπως ο Αδάμ ως τον Μωυσή που παρήκουσε σε μια ρητή εντολή του Θεού». Και πολύ αρρώστησε εξ ολοκλήρου η φύση με τη φιληδονία.

Έπειτα, με την παρουσία του Χριστού «μας έσωσε με το βάπτισμα της αναγέννησης και της ανανέωσης που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα». Αν και όμως ανδρώθηκε η φύση του ανθρώπου ανατρέχει εις το κατ' αρχάς αρχέτυπο· κι επειδή άπαξ και αρρώστησε, έμαθε να αρρωστά εξ αιτίας της αμέλειας και να γλυστρά προς το φιλήδονον.

Όμως οι άγιοι τόσο πολύ έκλεισαν το στόμα τους εξ αιτίας του φόβου και της αγάπης τους προς τον Θεό, ώστε να μην είναι μόνο αυτάρκεις σε δυνάμεις ασφαλείας, αλλά και σ' άλλους να απλώνουν χέρι προστασίας, να διώκουν δαιμόνια, επιτελώντας χιλιάδες θαύματα.

Απόσπασμα από την Κατήχηση ΡΚΒ' (122), «Μικρά κατήχησις, Για το πώς να δουλεύουμε προς δόξαν του Κυρίου, με επιμονή, και ευψυχία διανύοντας τον δρόμο της ασκήσεώς μας (ευτόνως και αδιακόπως)», όπως δημοσιεύεται στο περιοδικό Ορθόδοξες Χριστιανικές Διαδρομές, τεύχος 2, Φεβρουάριος 2014. Νεοελληνική απόδοση Οικονόμος, π. Κωνσταντίνος Κούκος.